

rømme, at jeg ikke paa det Tidspunkt fuldt ud kunde overse Virkningerne af denne Bestemmelse i § 25. Og siden Lovforslagets anden Behandling er jeg ved mine Overvejelser kommet til den Anskuelse, at det vilde være absolut urigtigt saa pludseligt og uovervejeth at gaa med til denne Forøgelse af Emissionsstemplet. Mine Betænkeligheder skyldes ikke blot den Omstændighed, at det er uheldigt at lægge denne Afgift paa Initiativet, men ogsaa det, at den kan komme til at virke med ganske overordentlig Tynge i enkelte Tilfælde. Jeg vil nævne det Eksempel, at man starter et eller andet Selskab med en Aktiekapital paa 100,000 Kr., og det bestemmes, at der af denne Aktiekapital skal indbetales et Beløb paa 10,000 Kr., medens de øvrige 90,000 Kr. skal staa som Reserve. Det er et Tilfælde, som kan tænkes i mange Forhold, og adskillige ærede Medlemmer vil kunne opleve noget lignende. Vedtages Bestemmelsen her, skal dette Selskab altsaa betale 1,000 Kr. eller 10 pCt. straks for at faa Lov til at udstede sine Aktier. Det er saaledes en meget betydelig Startningsskat. Det forekommer mig at være for haardt. Det forekommer mig, at vi, hvis vi vedtager Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, vil handle noget uoverlagt. Jeg tror derfor, at det er rigtigt, at man overvejer dette Spørgsmaal nærmere. Bestemmelsen hører jo heller ikke i og for sig naturligt og nødvendigt hjemme i en Lov om Børs-skatten, og vi erklærer os villige til at forhandle med den højtærede Minister om en Ændring af Afgiften ved Emissioner, en Ændring, der ikke kommer til at virke saa vilkaarligt som denne. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at modtage vort Ændringsforslag og forsøge at faa Loven gennemført i Folketinget uden § 25. Man kan saa tage Sagen op til Forhandling paa en særlig Løv om en eventuel Forandring af Afgiften ved Emissioner. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale vort Ændringsforslag.

Richelieu: Jeg kan fuldt ud slutte mig til den sidste ærede Taler, idet jeg ligesom han mener, at § 25 ikke henhører under denne Lov, men under Lov Nr. 144 af 13. Maj 1911 om Stempelafgift. Denne § 25 vil uden Tvivl fremkalde saa mange Vanskeligheder for Aktieselskabernes Fremtidsudvikling, at man endnu ikke fuldt ud kan overse dens Virkninger. Og der er jo allerede i Forvejen lagt store økonomiske

Byrder paa Aktieselskaberne. For det første skal de udrede 20 pCt. af det Overskud, der eventuelt bliver ud over Gennemsnittet af de tre foregaaende Aars Fortjeneste, og saa skal der yderligere, efter at Aktionærerne har faaet deres Udbytte, endnu svares indtil 10 pCt. deraf i Skat. Dertil kommer saa den Afgift, der indeholdes i § 25, og som kan blive et meget betydeligt Beløb, som paavist af den sidste ærede Taler. Og saa foreslaas der yderligere en Stempelskat, der følger Aktieselskaberne gennem hele deres Liv og træder i Kraft, saa snart en Aktie købes eller sælges, og som i Virkeligheden virker som en Formueskat. Lovforslaget vil tillige vanskeliggøre Interventionskøb, for tidligere kunde saadanne finde Sted, naar et Papir paa Børsen af en eller anden Grund blev truet, for Eksempel ved, at der indtraf en Hændelse for Selskabet, eller der kom Rygter i Omløb, der kunde være overdrevne eller ikke rigtige, men hvorved der skabtes Ængstelse eller Panik, saa mange Folk blev bange og kastede deres Aktier ud paa Markedet, hvorved Kursen blev drevet ned. Ved saadanne Lejligheder traadte saa Bankerne og Vekselererne til, i mange Tilfælde ganske uegennyttigt, og opkøbte de udbudte Aktier for at støtte Kursen og hindre den Deroute, der ellers let kunde finde Sted. Disse Interventionskøb afvikles meget hurtigt, i Regelen samme Dag, og Avancen er meget lille, i Regelen kun en lille Brøkdel af en Procent. Hvis der nu skal udredes Afgift af disse Interventionskøb, vil Følgen deraf rimeligvis blive den, at de ikke kan foretages, og dette vil skabe Fluktuationer i Kurserne og kan foraarsage store Tab for mange. Dette er imidlertid ikke det værste ved denne efter min Mening ikke fuldt retfærdige Lov, idet den kun berører en ganske bestemt Klasse af Aktieselskaber og saadanne, som jeg synes under de nuværende vanskelige Tider har været af den allerstørste Interesse for Landet ved den store Støtte, de har ydet baade gennem at skaffe Arbejde og give Indtægt.

Det værste ved Loven synes jeg imidlertid er dette, at den i en mindre hensynsfuld Mands Hænder end den nuværende højtærede Finansministers kan skabe et Inkquisitionssystem, som maaske endogsaa kan udarte til at blive rene Proskriptionslister, og dette vil jo kunne bringe megen Forstyrrelse i hele Forretningsverdenen. Og er alt dette nu nødvendigt, spørger man. For er de danske Skatteydere ikke lige saa ærlige og hæderlige som Skatteyderne i vort Nabo-